

D ô v o d y:

Žalobník uplatňuje žalobou, podanou u okresného súdu, oddelenie pre pracovné spory, v B., proti žalovanej strane nárok na náhradu škody jednak na tom právnom základe, že žalovaná strana prevzala obchodný podnik firmy S., jednak na tom právnom základe, že prevzala ručenie za všetky dlhy tejto firmy. Pracovné sudy podľa § 1 zák. čs. 131/1931 Sb. z. a n. sú výlučne príslušné rozhodovať o sporoch z pracovného, služebného alebo učebného pomeru založeného súkromnoprávnou smluvou, vzniklých medzi zamestnancom a zamestnávateľom. O taký spor tu nejde. Je preto daná sporu prekážajúca okolnosť podľa bodu 1 § 180 Osp., ktorej si všíma odvolací súd podľa odst. 2 § 35 zák. čis. 131/1931 Sb. z. a n. a § 540 Osp. z úradnej povinnosti. Bol preto spor podľa § 183 Osp. zastavený.

Čís. 15320.

Pre posúdenie povinnosti nemanželského otca bývajúceho na Slovensku voči dieťaťu splodenému, narodenému a bývajúcemu v Čechách, z dôvodu otcovstva a voči nemanželskej matke z dôvodu nahromadených alimentov platia predpisy všeobecného občianskeho zákoníka.

(Rozh. z 23. júna 1936, Rv III 319/36.)

Žalovaný v dobe od júla do októbra 1926 v Čechách pohlavne obcoval s II. žalobkyňou, v dôsledku čoho narodil sa tejto tiež v Čechách 17. apríla 1927 I. žalobník. Žalovaný býva na Slovensku, kdežto nemanželská matka a nemanželské dieťa bývajú v Čechách. Žalobou podanou u okresného súdu na Slovensku domáhali sa I. žalobník a II. žalobkyňa, aby žalovaný bol uznaný otcom I. žalobníka a ako taký zaviazaný bol zaplatiť II. žalobkyni porodné, šestinedeľné útraty a náhradu za vyživovanie I. žalobníka do podania žaloby a I. žalobníkovi platiť odo dňa podania žaloby titulom alimentov mesačne 150 Kč. Sú d p r v e j s t o l i c e žalobu zamietol. O d v o l a c í s ú d rozsudok súdu prvej stolice čiastočne zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť II. žalobkyni v dobe od 17. apríla 1927 do 17. apríla 1934 5.040 Kč do 15 dní a I. žalobníkovi do rúk jeho poručníka titulom alimentov 60 Kč každého 17. dňa v mesiaci až do tej doby, kým I. žalobník nedosiahne 16 rokov. N a j v y š š í s ú d žiadosť zamietol.

D ô v o d y:

Odvolací súd dôkladným ocenením v napadnutom rozsudku podrobne uvedených výsledkov celého pojednávania a dokazovania formálne bezvadne odôvodnil zistenie, že žalovaný v kritickej dobe v L. (v Čechách) pohlavne obcoval s II. žalobkyňou. V dôsledku toho treba pokladať žalovaného za nemanželského otca I. žalobníka podľa § 163 obč. zák., rozhodného pre tento spor preto, že skutočnosti zakladajúce nárok ža-

lujúcich staly sa v Čechách, a tam má byť aj plnená vyživovacia povinnosť žalovaného. V smysle hmotného práva tak v Čechách, ako aj na Slovensku platného správne odôvodnil odvolací súd i pominutie dôkazného návrhu žalovaného na nerozhodnú okolnosť, že nemanželská matka v kritickej dobe sa pohlavne stýkala aj s inými vojakmi.

Neobstojí námietka žalovaného, že vymáhaním nahromadených alimentov II. žalobkyňa vraj ohrožuje jeho majetkový stav, lebo hmotné právo v Čechách platné nepozná tento dôvod zániku pohľadávky.

Lichá je aj obrana žalovaného, že vraj výživné za dobu viac ako tri roky pred podaním žaloby je premlčané podľa § 1480 obč. zák. Náhradný nárok II. žalobkyne plyní z dôvodu obohatenia podľa § 1042 obč. zák. a preto nepodlieha trojročnej premlčacej dobe riadnych vyživovacích príspevkov (Úr. sb. 1177), avšak len riadnemu tritaťročnému premlčaniu podľa § 1479 obč. zákona (rozh. ze 17. decembra 1873 číslo 5177, kniha judikátov čís. 81).

Čís. 15321.

Pokud lze zřídití právo zástavní na poddědicovu právu k nemovitosti zůstaveném mu s obmezením svěřenského nástupnictví.

(Rozh. ze dne 24. června 1936, R I 1266/35.)

Prv ý s o u d povolil vymáhající věřitelce exekuci nuceným zřízením zástavního práva na nástupním dědickém právu povinné, vloženém v pozemkové knize. R e k u r s n í s o u d zamítl exekuční návrh. D ů v o d y: Na nástupnické dědické právo strany povinné, hledí-li se k němu jako k právu dědickému, nelze vésti exekuci proto, že nebyly tvrzeny ani prokázány podmínky v § 822 obč. zák. stanovené. Jako na dědický nárok fideikomisární substituce není rovněž exekuce přípustná před nastoupením substitučního případu, neboť právo příslušející poddědici nelze pokládati za bezpodmínečný nárok ve smyslu § 705 obč. zák., nýbrž jde o podmínečný nárok ve smyslu § 704 obč. zák., pročez fideikomisární dědic ve smyslu § 703 obč. zák. před nastoupením substitučního případu pozůstalosti nenabyl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Je pravda, že vymáhající věřitelka navrhla, aby byla povolena exekuce zřízením zástavního práva na nástupním dědickém právu ve prospěch povinné strany v příslušné knihovní vložce vloženém. Leč vývody dovolacího rekursu, vybudované na plenissimárním usnesení bývalého nejvyššího soudu vídeňského ze dne 16. března 1915, kniha judikátů č. 214 (Gl. U. n. ř. č. 7349) neobstojí, neboť podle tohoto plenissimárního usnesení jest možno zřídití právo zástavní na poddědicovu právu k nemovitosti, jež mu byla zůstavena s obmezením svěřenského ná-